

संगममा चार कम्बाइन्ड रूपको अनुभव

आज बापदादाले सबै बच्चाहरूको कम्बाइन्ड रूपलाई हेरिरहनु भएको छ। सबै बच्चाहरूले पनि आफ्नो कम्बाइन्ड रूपलाई राम्रो सँग जानेका छौ? पहिलो- श्रेष्ठ आत्माहरू यस अन्तिम पुरानो तर अति अमूल्य बनाउने शरीरको साथमा कम्बाइन्ड छौ। सबै श्रेष्ठ आत्माहरूले यस शरीरको आधारद्वारा श्रेष्ठ कार्य र बापदादा सँग मिलनको अनुभव गरिरहेका छौ। हो पुरानो शरीर तर धन्य छ यो अन्तिम शरीरलाई, जो श्रेष्ठ आत्माले यसको आधारद्वारा अलौकिक अनुभव गर्छन्। त्यसैले आत्मा र शरीर कम्बाइन्ड छ। पुरानो शरीरको भानमा आउनु छैन तर मालिक बनेर यसद्वारा कार्य गराउनु छ। आत्म-अभिमानि बनेर, कर्मयोगी बनेर कर्मेन्द्रियहरू द्वारा कर्म गराउनु छ।

दोस्रो- अलौकिक विचित्र कम्बाइन्ड रूप, जुन सारा कल्पमा यस कम्बाइन्ड रूपको अनुभव केवल अहिले गर्न सक्छौ। त्यो हो “तिमी र बाबा”। यो कम्बाइन्ड रूपको अनुभवले सदा मास्टर सर्वशक्तिवान, सदा सर्वको विघ्न विनाशक, सदा शुभ भावना, श्रेष्ठ कामना, श्रेष्ठ वाणी, श्रेष्ठ दृष्टि, श्रेष्ठ कर्मद्वारा विश्व कल्याणकारी स्वरूपको अनुभव गराउँछ। क्षणमा सर्व समस्याहरूको समाधान स्वरूप बनाउँछ। स्वयं प्रति वा सर्व प्रति दाता र मास्टर वरदाता बनाउँछ। केवल यस कम्बाइन्ड रूपमा सदा स्थित रह्यो भने सहजै याद र सेवाको सिद्धि स्वरूप बन्न सक्छौ। विधि निमित्त मात्र हुन्छ र सिद्धि सदा साथ रहन्छ। अहिले विधिमा धेरै समय लागेको छ। सिद्धि यथाशक्ति अनुभव हुन्छ। तर जति यस अलौकिक शक्तिशाली कम्बाइन्ड रूपमा सदा रहन्छौ, त्यति विधि भन्दा धेरै सिद्धिको अनुभव हुन्छ। पुरुषार्थ भन्दा प्राप्ति धेरै अनुभव हुन्छ। सिद्धि स्वरूपको अर्थ नै हो हरेक कार्यमा सिद्धि निश्चित छ। यस्तो यथार्थमा अनुभव होस्।

तेस्रो कम्बाइन्ड रूप- हम सो ब्राह्मण सो फरिश्ता। ब्राह्मण रूप र अन्तिम कर्मातीत फरिश्ता स्वरूप, यस कम्बाइन्ड रूपको अनुभूतिले विश्वको अगाडि साक्षात्कार मूर्त बनाउँछ। ब्राह्मण सो फरिश्ता यस स्मृतिद्वारा हिँड्दा-डुल्दा आफू व्यक्त शरीर, व्यक्त देशमा पार्ट खेलदै गर्दा पनि ब्रह्मा बाबाको साथी अव्यक्त वतनको फरिश्ता, व्यक्त देश र व्यक्त देहमा आएको छु विश्व सेवाको लागि। यस्तो व्यक्त भाव भन्दा परको अव्यक्त रूपधारीको अनुभव गर्ने छौ। यो अव्यक्त भावले अर्थात् फरिश्ता-पनको भावले स्वतः नै अव्यक्त बनाउँछ अर्थात् व्यक्तपनको बोल-चाल, व्यक्त भावको स्वभाव, व्यक्त भावको संस्कारलाई सहजै परिवर्तन गर्छ। भाव बदलियो भने सबैथोक बदलिन्छ। यस्तो अव्यक्त भावलाई सदा स्वरूपमा ल्याऊ। स्मृतिमा छ- ब्राह्मण सो फरिश्ता। अब स्मृतिलाई स्वरूपमा ल्याऊ। स्वरूप निरन्तर स्वतः र सहज हुन्छ। स्वरूपमा ल्याउनु अर्थात् सदा हुँ नै अव्यक्त फरिश्ता। कहिले बिसर्ने, कहिले स्मृतिमा आउने- यो स्मृतिमा रहनु पहिलो अवस्था हो। स्वरूप बन्नु- यो श्रेष्ठ अवस्था हो।

चौथो छ- भविष्य चतुर्भुज स्वरूप। लक्ष्मी र नारायणको कम्बाइन्ड रूप किनकि आत्मामा यतिबेला लक्ष्मी र नारायण दुवै बन्ने संस्कार भरिइरहेका छौ। कहिले लक्ष्मी बन्छौ, कहिले नारायण बन्छौ। भविष्य प्रारब्धको यो कम्बाइन्ड स्वरूप त्यति नै स्पष्ट होस्। आज फरिश्ता, भोलि देवता। अहिले भर्खरै

२०७५ कार्तिक ११ आइतबार २८-१०-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २२-२-८४ मधुबन
फरिश्ता, अहिले भखैर देवता। आफ्नो राज्य, आफ्नो राज्य स्वरूप आयो कि आयो। बन्यो कि बन्यो।
यसरी संकल्प स्पष्ट र शक्तिशाली होस्, किनकि तिम्रो यो स्पष्ट समर्थ संकल्पको प्रकट रूपले तिम्रो राज्य
समीप आउँछ। तिम्रो प्रकट भएको संकल्पले नयाँ सृष्टि रचना गर्छ अर्थात् नयाँ सृष्टि ल्याउँछ। तिम्रो
संकल्प दबेको छ भने नयाँ सृष्टि प्रत्यक्ष हुन सक्दैन। ब्रह्माको साथमा ब्राह्मणहरूको यस संकल्पद्वारा नयाँ
सृष्टि यस भूमिमा प्रत्यक्ष हुन्छ। ब्रह्मा बाबाले पनि नयाँ सृष्टिमा नयाँ पहिलो पार्ट तिम्री ब्राह्मणहरूको
साथमा खेलनको लागि, साथमा जाने वचनको कारणले पर्खिरहनु भएको छ। एकलै ब्रह्मा सो कृष्ण बनेर,
एकलै के गर्ने? साथमा पढ्नेहरू, खेल्नेहरू पनि चाहियो नि। त्यसैले ब्रह्मा बाबाले ब्राह्मणहरू प्रति
भन्नुहुन्छ— म अव्यक्त रूपधारी बाबा समान अव्यक्त रूपधारी, अव्यक्त स्थितिधारी फरिश्ता रूप बन।
फरिश्ता सो देवता बन्ने छौ। बुझ्यौ? यसरी सबै कम्बाइन्ड रूपमा स्थित रहनाले नै सम्पन्न र सम्पूर्ण बन्ने
छौ। बाबा समान बनेर सहजै कर्ममा सिद्धिको अनुभव गर्ने छौ।

डबल विदेशी बच्चाहरूलाई बापदादासँग रूह-रिहान गर्ने वा मिलन मनाउने ईच्छा तीव्र छ। सबैले
सम्झन्छन्— हामी अझै मिलौं। तर यस साकार दुनियाँमा सबै थोक हेर्न पर्छ। सूर्य चन्द्रमा भित्रको दुनियाँ
हो नि। त्यो भन्दा परको दुनियाँमा आयौ भने त सारा समय बस्न सक्छौ। बापदादालाई पनि हरेक
बच्चाहरू आफ्नो-आफ्नो विशेषताले प्रिय छन्। कसैले सम्झन्छन् यी प्रिय छन्, म कम प्रिय छु। यस्तो
कुरा होइन। महारथी आफ्नो विशेषताले प्रिय छन् र बाबाको अगाडि आफ्नो-आफ्नो रूपले सबै
महारथी छन्। महान आत्मा हौ त्यसैले महारथी हौ। यो त काम चलाउनको लागि कसैलाई स्नेहले
निमित्त बनाउन पर्ने हुन्छ। नत्र कामको निमित्त आफ्नो-आफ्नो स्थान मिलेको छ। यदि सबै दादी बन्यौ
भने काम चल्छ? निमित्त त बनाउन पर्छ नि। त्यसो त आफ्नो रीतिले सबै दादीहरू हौ। सबैलाई दिदी वा
दादी भन्छन् नि। फेरि पनि तिम्रीहरू सबैले मिलेर एकलाई निमित्त त बनाएका छौ नि। सबैले बनायौ वा
केवल बाबाले बनाउनु भयो? निमित्त कार्यव्यवहार अर्थ आफ्नो-आफ्नो कार्य अनुसार निमित्त बनाउने
पर्छ। यसको यो मतलब होइन तिम्री महारथी होइनौ। तिम्री पनि महारथी हौ। महावीर हौ। मायालाई
चुनौति दिनेवाला महारथी भएनौ भने के भयौ त?

बापदादाको लागि सप्ताह कोर्स गर्ने बच्चा पनि महारथी हो किनकि सप्ताह कोर्स पनि तब गर्छन् जब
सम्झन्छन्— यस्तो श्रेष्ठ जीवन बनाउनु छ। चुनौति दियो त्यसैले महारथी, महावीर भयो। बापदादाले सदैव
एउटा स्लोगन सबै बच्चाहरूलाई कार्यमा ल्याउनको लागि याद दिलाई रहनु हुन्छ। पहिलो हो आफ्नो
स्वस्थितिमा रहनु, दोस्रो हो कार्य व्यावहारमा आउनु। स्वस्थितिमा त सबै बडा छौ कोही सानो छैनौ।
कार्य व्यवहारमा निमित्त बनाउन नै पर्छ त्यसैले कार्य व्यवहारमा सदा सफल हुने स्लोगन हो— सम्मान
दिनु, सम्मान लिनु। अर्कालाई सम्मान दिनु नै सम्मान लिनु हो। दिनुमा लिनु भरिएको हुन्छ। सम्मान
दियौ भने सम्मान मिल्छ। सम्मान लिने साधन नै हो दिनु। तिम्रीले सम्मान देऊ र तिम्रीलाई नमिलोस् यो
हुन सक्दैन। तर दिलबाट देऊ, मतलबले होइन। जसले दिलबाट सम्मान दिन्छ उसलाई दिलबाट सम्मान
मिल्छ। मतलबको सम्मान दिन्छौ भने मिल्छ पनि मतलबको। सदैव दिलले देऊ र दिलबाट लेऊ। यस
स्लोगनद्वारा सदैव निर्विघ्न, निरसंकल्प, निश्चिन्त रहन्छौ। यस्ता श्रेष्ठ आत्माको श्रेष्ठ प्रारब्ध वर्तमान र

२०७५ कार्तिक ११ आइतबार २८-१०-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २२-२-८४ मधुबन
भविष्य निश्चित नै छ। यसलाई कसैले बदल्न सक्दैन। कसैले कसैको स्थान लिन सक्दैन निश्चित छ।
निश्चित छ त्यसैले निश्चिन्त हुन्छ, यसलाई भनिन्छ बाबा समान अनुसरण गर्नेवाला। बुझ्यौ?

डबल विदेशी बच्चाहरू माथि त विशेष स्नेह छ। मतलबको होइन, दिलको स्नेह। बापदादाले सुनाउनु
भएको थियो एउटा पुरानो गीत छ— उंची-उंची दीवारें... यो डबल विदेशीहरूको गीत हो। समुन्द्र पार
गर्दै, धर्म, भाषाका सबै अग्ला-अग्ला पर्खाल पार गर्दै बाबाको बन्यौ, त्यसैले बाबाको प्रिय छौ।
भारतवासी त थिए नै देवताहरूको पुजारी। उनीहरूले अग्ला पर्खाल पार गरेनन्। तर तिमी डबल
विदेशीहरूले यी अग्ला-अग्ला पर्खाल कति सहजै पार गर्नुहुन्छ। त्यसैले बापदादाले दिल देखि
बच्चाहरूको यस विशेषताको गीत गाउनु हुन्छ। बुझ्यौ। केवल खुशी पार्नको लागि भनिरहेको होइन।
कति बच्चाहरूले हल्का रूपमा भन्छन्— बापदादाले त सबैलाई खुशी पार्नु हुन्छ। तर खुशी पार्नु हुन्छ
अर्थले। तिमीहरूले आफैसँग सोध बापदादाले त्यसै भन्नुहुन्छ वा यो यथार्थमा हो? अग्ला-अग्ला
पर्खाल पार गरेर आएका हौ नि! कति मेहनतले टिकट लिन्छौ। यहाँबाट जाना साथ पैसा जम्मा गर्छौ
नि। बापदादाले जब बच्चाहरूको स्नेह देख्नु हुन्छ, स्नेहले कसरी पुग्नको लागि साधन अपनाउँछन्, कुन
उपायले पुग्छन्, बापदादाले स्नेही आत्माहरूको स्नेहको साधन देखेर, लगन देखेर, खुशी हुनु हुन्छ।
दूरकालाई सोध कसरी आउँछन्? मेहनत गरेर फेरि पनि पुग्न त पुग्छन् नि। अच्छा।

सदा कम्बाइन्ड रूपमा स्थित रहने, सदा बाबा समान अव्यक्त भावमा स्थित रहने, सदा सिद्धि स्वरूपको
अनुभव गर्ने, आफ्नो समर्थ समान स्वरूपद्वारा साक्षात्कार गराउने, यस्ता सदा निश्चिन्त, सदा निश्चित
विजयी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई
गुड्मर्निङ्ग, नमस्ते।

सानफ्रान्सिसको ग्रुप सँगः— सबैले स्वयंलाई सारा विश्वमा विशेष आत्मा हुँ— यस्तो अनुभव गर्छौ?
किनकि सारा विश्वका अनेक आत्माहरू मध्यबाट बाबालाई चिन्ने भाग्य तिमी विशेष आत्माहरूलाई
मिलेको छ। उच्च भन्दा उच्च बाबालाई चिन्नु यो कति ठूलो भाग्य हो! चिन्यौ, सम्बन्ध जोड्यौ र प्राप्ति
भयो। अहिले आफूलाई बाबाको सर्व खजानाको मालिक अनुभव गर्छौ? जब सदा बच्चा छौ, बच्चा
अर्थात् अधिकारी। यहीं स्मृतिलाई बारम्बार दोहोर्नुहोस्। म को हुँ! कसको बच्चा हुँ! अमृतबेला
शक्तिशाली स्थितिको अनुभव गर्नेहरू नै शक्तिशाली रहन्छन्। अमृतबेला शक्तिशाली भएन भने सारा
दिन धेरै विघ्न आउँछन् त्यसैले अमृतबेला सदा शक्तिशाली रहनु पर्छ। अमृतबेला स्वयं बाबाले
बच्चाहरूलाई विशेष वरदान दिन आउनु हुन्छ। त्यस समयमा जसले वरदान लिन्छन्, उनीहरू सारा दिन
सहजयोगीको स्थितिमा रहन्छन्। त्यसैले पढाइ र अमृतबेलाको मिलन यी दुवै नै विशेष शक्तिशाली
रहुन्। तब सदा सुरक्षित रहने छौ।

जर्मनी ग्रुपसँगः— सदा आफूलाई विश्व कल्याणकारी बाबाको बच्चा विश्व कल्याणकारी आत्मा
सम्झन्छौ? अर्थात् सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न। जब आफ्नो पासमा खजाना सम्पन्न हुन्छन् तब
अरूलाई दिन्छौ नि! त्यसैले सदा सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न आत्माहरू बालक सो मालिक हुन्छन्।

२०७५ कार्तिक ११ आइतबार २८-१०-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २२-२-८४ मधुबन
यस्तो अनुभव गछौं? बाबा भन्यौ अर्थात् बालक सो मालिक भयौ। यही स्मृतिले विश्व कल्याणकारी
स्वतः बनाइदिन्छ। र यही स्मृतिले सदा खुशीमा उडाउँछ। यही ब्राह्मण जीवन हो। सम्पन्न रहनु, खुशीमा
उड्नु र सदा बाबाको खजानाहरूको अधिकारको नशामा रहनु। यस्ता श्रेष्ठ ब्राह्मण आत्माहरू हौ।
अच्छा।

वरदान:- आफ्नो हर कर्म र बोलद्वारा हिँड्दा-डुल्दा हरेक आत्मालाई शिक्षा दिने मास्टर शिक्षक भव
जसरी आजभोलि घुम्ती पुस्तकालय हुन्छ, त्यस्तै तिमीहरू पनि घुम्ती मास्टर शिक्षक हौ।
सदा आफ्नो सामुन्ने विद्यार्थीलाई देख, एकलै छैनौ, सदा विद्यार्थीको सामुन्ने छौ। सदा
अध्ययन पनि गरिरहेका छौ र गराइ पनि रहेका छौ। योग्य शिक्षकले कहिल्यै विद्यार्थीको
अगाडि लापबाही गर्दैनन्, ध्यान दिन्छन्। तिमीहरू सुत्छौ, उठ्छौ, हिँड्छौ, खान्छौ, हर
समय सम्झ- म ठूलो कलेजमा बसेको छु, विद्यार्थीले हेरिरहेका छन्।

स्लोगन:- आत्मा निश्चयले आफ्ना संस्कारहरूलाई सम्पूर्ण पावन बनाउनु नै श्रेष्ठ योग हो।